

HARRY IN WONDERLAND THE MOVIE

Deel 1: Waarin we Harry leren kennen als een serieus en erudiet man die desondanks nog weleens uit zijn slof wil schieten.

We zien een eenzame man buiten tussen rijtjeshuizen lopen. Hij heeft een vuilniszak in de hand. We zien hem vanuit verschillende standpunten en van verschillende afstanden. Ook zien we hem een keer door de lens van een bewakingscamera, wat duidelijk wordt door het kleurverschil in beeld en de gekke hoek. Tijdens deze beelden de volgende tekst:

V.O. HARRY: Kijk, dat bedoel ik
Daar wordt dus helemaal niet meer over nagedacht.
Mensen accepteren het gewoon.
Er is 'een' overheid die je 'een' brief stuurt.
'Voor uw en ons gemak' zetten ze er dan bij.
Dat dan weer wel.
Nou, niet voor *mijn* gemak.
Want ik moet maar zorgen dat ik die pas altijd maar bij me heb.
En dan? Wat doen ze met de data?

Dan snijden we naar de huiskamer. Harry zit op de bank en spreekt richting camera. Yvon zien we op de achtergrond met iets bezig zijn.

HARRY: De data???? *(Alsof ie antwoord verwacht)*
Nou ik zal je zeggen wat ze doen met die data
Ze slaan het op.
Wat je eet, wat je drinkt, slaan ze allemaal op.

We zien Yvon druk knikkend op de achtergrond.

V.O. INTERVIEWER: Dit is Harry. Harry is een nette, rustige, misschien wat saaie man, aan wie de stormen van de 21e eeuw voorbij lijken te zijn gegaan.

HARRY: Dat wordt allemaal opgeslagen in je vuilnisprofiel.
Wat ze daar allemaal niet mee kunnen doen.
Natuurlijk verkopen ze die data.
En dan zeggen ze: 'Nee meneer Spaan, dat doen we niet'
Nou mehoela.
De overheid zit altijd krap.
Ik noem een Nationale Nederlanden, een Menzis –
Die zeggen: 'ach toe, laat ons even een kijkje nemen'.
'Voor een stukje extra service, naar de klant toe'?

We snijden weer naar buiten en zien dat Harry is aangekomen bij de vuilniscontainer. Hij zet de vuilniszak op de grond en pakt zijn portemonnee uit zijn binnenzak. Hij begint te zoeken tussen alles pasjes in zijn portemonnee.

V.O. HARRY: En het ergste vind ik, mensen zijn het ermee eens.
Die zeggen, ja maar als iemand ongezond leeft?
Dan is het logisch dat ie de derde keer geen behandeling meer krijgt.
Maar als het hen *zelf* overkomt.

Harry zoekt steeds wilder naar zijn pasje waarbij er meerdere op de grond terecht komen. Hij begint ook de zakken van zijn jas beurtelings langs te gaan.

V.O. HARRY: Privacy dat is een groot goed.
Dat hebben we bevochten.
Tijdens de oorlog stond het allemaal keurig geregistreerd.
'Meneer Jansen is een jood, dus voer maar af'.
En de gruwelen van het DDR-regime, het communisme.

Harry heeft eindelijk zijn pasje gevonden. Hij raapt de overige pasjes bij elkaar en stopt die terug. Dan pakt hij de vuilniszak en is er klaar voor om met zijn pas de container te openen.

V.O. HARRY: En dan kun je zeggen: Har, je draaft door.
Maar *ik* draaf niet door hoor.
De maatschappij draaft door.
Wij laten het allemaal maar gebeuren.
Als een eh, hoe heet dat ook alweer?

We snijden weer terug naar de huiskamer. Harry op de bank, Yvon nog steeds op de achtergrond.

HARRY: Een *Boiling frog*.
Overal, werkelijk overal word je gefilmd.
Als het niet door bewakingscamera's is, dan is het wel je mobiele telefoon.

V.O. INTERVIEWER: Want daar doe jij niet aan mee, hè Harry.

HARRY: Doe ik niet aan mee.
En het commentaar dat je dan krijgt.
Mensen weten niet meer hoe ze moeten communiceren.
Alles gaat via dat stomme scherm.

Kort beeld van Harry die zijn pas bij de container houdt, maar die niet open wil. Dan weer terug naar de huiskamer.

HARRY: Natuurlijk zeggen ze dat het anoniem is.
Eerst zou het nog op naam.
Snap je? Ze proberen het gewoon.
Nu heb *ik* dat kunnen verhoeden.
Maar ja.
Ik ben maar in m'n eentje hè.
Procedure na procedure.
Heeft bij elkaar zo'n twee jaar geduurd.
Maar een beetje dankbaarheid van de mensen.
In ieder geval niet in deze wijk.
Die zien me als een soort dorpsgek.

Harry probeert de container open te krijgen, maar dit lukt met geen mogelijkheid. Harry buiten tegen de camera:

HARRY: Hè godverdegod hij doet het niet.

Altijd hetzelfde met die klote pas.
Even over m'n jas wrijven.
Godeverdekut!
Kut kut kut kut kut kut kut!!!
Dit knip je er toch wel uit hè?
Dat godver bedoel ik

We zitten weer in de woonkamer bij Harry thuis, Yvon nu naast hem op de bank.

YVON: Soms draaft ie dan een beetje door.
Maar dat snap ik ook wel.
Mensen zijn ook zo *slordig*.
Gemakzuchtig ook.
Ik ook hoor, geef ik zó toe.
Maar soms denk ik wel: had je al die tijd die je erin stopt...
Had je dat nou niet voor iets anders kunnen gebruiken?
Abel, hou 's op!
Is onze zoon.

V.O. INTERVIEWER: Dit is Harry met zijn gezin. Samen met zijn vrouw Yvon en zoon Abel woont hij in een rustige nieuwbouwwijk. Maar als we Harry mogen geloven zit die rust alleen aan de oppervlakte. Daaronder gist en borrelt een digitale wereld, die het steeds meer heeft voorzien op onze privacy.

YVON: Data-trackers, camera's. Hè Har?
Nou ik laat dan altijd mijn mobieltje gewoon meeluisteren en -kijken.
Beseffen mensen ook niet, dat dat ding alles registreert.
En Abels laptop, maar die heeft hij afgeplakt, hè Aab?

V.O. INTERVIEWER: Harry's queeste naar de achterkant van onze door data gedreven surveillancemaatschappij voert ons langs digitale stromen die veel verder reiken dan de meeste internetgebruikers beseffen.

HARRY: Ja.
Tot in de haarvaten van ons digitale zijn.

Titels.

Deel 2: In de huiskamner van Harry en Yvon. We vallen blijkbaar midden in een interview

HARRY: Het is dus helemaal geen 'keuze voor gemak'
Het wordt je gewoon door de strot gedouwd
Als een stoomwals rijden ze over je heen
Als een tank
Dat is toch die foto?

YVON: Hè?

HARRY: Die tank die komt aanrijden?
Over het Plein van de Hemelse Vrede?
En dat een of andere Chinees ervoor gaat staan?
En die tank stopt?
Wat zeiden we toen we die beelden zagen?
Eén ongewapende student tegen een tank op volle oorlogssterkte
Dat is nog eens 'triumf des willens'
Maar de tank van de digitalisering
Die stopt niet hoor
Die rijdt je zo tot pulp
Nee, we nemen geen slimme meter heb ik gezegd
En jij zei nog: waarom niet Har?

YVON (*Beetje betrappt maar wel geamuseerd*)
Ja het leek mij wel, nou ja, slim.
En het scheelt tijd.
Hoef ik niet meer in zo'n stoffige donkere meterkast te kruipen
Om die meterstanden te noteren

HARRY: En ik zei, we doen het niet
Want ze komen alles over je te weten
In ruil voor een beetje gemak
Ik bellen: nee mevrouw, wij willen geen slimme meter
Steek die slimme meter maar in uw reet
Wat denk je
Ben ik ook eens een weekje weg
Jij zei nog, is goed voor je
Even helemaal je hoofd leegmaken
Kom ik terug
Tóch een slimme meter
Geïnstalleerd en wel
Al vólop bezig met data slurpen

*We zijn weer buiten bij de container. Har gaat helemaal los op het arme ding.
Schreeuwen, schoppen, met de vuilniszak er op slaan.*

V.O. HARRY: Je ziel aan de duivel, aan de grote 5
Google, Apple, Amazon, Microsoft
En Mark Zuckerberg
Ze zullen smullen
Vroeger vonden ze nog wel eens

Een computer met gevoelige informatie
Zomaar aan de straat, bij het grofvuil gezet
Iedereen sprak daar schande van
Nu dump je je hele hebben en houwen
Zonder blikken of blozen op het internet

Beelden van Harry op straat met een vuilniszak op weg naar de container, gefilmd vanuit diverse standpunten (vogelperspectief), bv. door bewakingscamera's

V.O. HARRY: Vastgelegd.
't Wordt al-le-maal vastgelegd!
En niet een keertje, toevallig, per ongeluk.
Je kan-je-kont-niet-keren of het wordt allemaal vastgelegd.
Die keer dat we naar de vuilcontainer liepen, vorige keer.
Heb op dat kleine stukje VIJF camera's gespot.
VIJF. Op nog geen honderd meter.
Op nr. 16, nr. 12, nr. 9, nr. 6 en nr. 2.
En dan heb ik het nog niet over stille camera's.
Want die staan ook op verschillende plaatsen verdekt opgesteld.

We zien Harry bij de container, kennelijk werkt de container niet mee. We zien Wim met een pasje de container openen en weer sluiten. Harry staat erbij en kijkt ernaar

V.O. HARRY: Dan kun je zeggen, maar Har –
Dat is toch voor je eigen veiligheid?
Nou, ik voel me helemaal niet veilig.
Alles wat ik doe wordt geregistreerd.
Dat was, pak 'm beet, 20 jaar geleden nog ondenkbaar.
Dan hadden ze gezegd, joh, laat je nakijken, dat kan niet.
Niet in een democratie als hier.
Misschien in China.
Of in 1984.

We snijden weer naar de woonkamer van de Spaantjes. Harry zit op de bank, Yvon weer naast hem.

HARRY: Trouwens, laat zo'n inbreker maar komen.
'k Heb zó'n eind hout hier liggen, veel plezier.
Dan nog, hoe vaak komt dat nu voor, een inbraak.

YVON: Nou, bij Wim en Geurtie vorig jaar –

HARRY: Ja bij Wim en Geurtie.
Die hadden toch dat zogeheten 'slimme bewakingssysteem'?
Alleen zo'n inbreker blijkt dan nèt iets slimmer.
Nogal wiedes, die gaat ook met z'n tijd mee.
Intussen laten wij ons vrijwillig maar begluren!
Dan kun je zeggen: daar zijn afspraken over.
Maar als ik met jullie al geen afspraak kan maken.

En intussen maar lachen om die malle Harry.
Ze staan erbij en kijken ernaar

Het gebeurt onder hun *neus*
En degene die het signaleert wordt uitgelachen.
Als complotdenker weggezet.

Nee, iets zou maar 's echt maatschappelijk belang hebben.
Intussen word je straks op de plee nog bekoekeloerd.

V.O. HARRY *Intussen beelden van Harry, Yvon en Abel tijdens bv. een boswandeling*

Mensen hebben altijd een drijfveer en ik ook.

Intrinsiek.

Ik doe dit voor mezelf.

Voor m'n gezin.

M'n lieve zoon.

Die zichzelf straks met een maatschappij geconfronteerd ziet

Waar alles wordt gecontroleerd en vastgelegd.

Door de dictatuur van de camera.

Waardoor je constant in het gelid moet.

Uit angst dat eventueel onaangepast gedrag

Direct via diverse kanalen op het internet wordt gepleurd.

'Kijk die viezerik, die peutert in z'n neus!'

Nou, ik zal je dit zeggen:

Hij die nog nooit in z'n neus gepeuterd heeft

Die werpe de eerste steen.

Deel 3: Tijdens het voorafgaande is Harry in slaap gevallen op de bank. We zien hem in een vermomming (konijnenpak) ontsnappen aan de woedende massa.

Stilte. We zien een vuilniszak midden in de woonkamer staan.

YVON Zat de klep vast?

HARRY Mmm.

YVON Was ie stuk?

HARRY Hij ging niet open

YVON Had je het pasje wel bij je?

HARRY Ja

YVON Je moet het uit je portemonnee halen
Anders gaan ze met elkaar interfereren

HARRY Heb ik gedaan
Kreeg een foutmelding

YVON Een wat?

HARRY Error 403 stond er

YVON Wat betekent dat?

HARRY Hoe moet ik dat nou weten?

YVON Misschien is ie vol?

HARRY ...

YVON En nu?

HARRY Geen idee

YVON Je had even bij Wim en Geurtie aan moeten bellen
Die hebben hem gewoon bij de deur liggen
Had je zo mogen pakken

HARRY Wim was er al

YVON Stond ie ook zijn vuilnis weg te gooien?
En die heeft hem niet voor je open gemaakt?
Heb je dat niet even kunnen vragen?

HARRY Jawel
Hij zei dat ik naar de site van de gemeente moest gaan

YVON En toen vroeg jij niet
Mag ik voor nu dan even jouw pasje gebruiken
Anders sta ik straks met een zak in de woonkamer
Op het tapijt te lekken

HARRY Ja vergeten

YVON Nou lekker dan

We snijden weer naar buiten. Harry komt langs verschillende vuilcontainers, maar krijgt er geen één open.

V.O. YVON: Stel
Er is een landelijke storing
Er gaat geen vuilcontainer meer open
Het internet ligt eruit
Iedereen wil zijn vuilniszak weggooien
Maar ze kunnen nergens meer heen
Ze moeten wachten tot de storing verholpen is
Voor ze hun afval kwijt kunnen
Eerst staan de mensen nog netjes in de rij
Rustig te wachten
Maar naarmate de storing duurt
Ontstaan er opstootjes
Mensen die het bij een andere bak gaan proberen
Die worden hardhandig weggeduwd
Onder luid protest
Eigen afval eerst!!!
Roepen ze in koor
Op een gegeven moment komt Willem naar buiten
Stel hè
Hij ziet de rij voor onze bak
Denkt dat ie nergens anders meer terecht kan
Hij zwaait met twee handen
Zijn vuilniszak boven zijn hoofd
En slaat zo Harry knock out
Ligt daar bloedend op straat
Mensen laten hem gewoon liggen
En als de rij een plaatsje verder schuift
Wordt er gewoon zo over hem heen gestapt
Als makke schapen
Een leger zombies
Stel hè

Terug in de living

HARRY Ja, dat is dan beetje over-de-top voorbeeld
Maar het is wel een soort Doos van Pandora.

YVON Ja.

HARRY: De mogelijkheden die lijken eindeloos.

Maar de verschrikkingen die ertoe leiden ook.

YVON: Die ertoe kunnen leiden.

HARRY: Wat zei ik dan?

YVON De verschrikkingen die ertoe leiden.
Alsof het al gebeurt.

HARRY Nou, het gebeurt ook

YVON: Nou, dat lijkt me niet.
Anders kun je dit toch niet zeggen?

HARRY: Wat?

YVON: Dit.

HARRY: Wat dit?

YVON: Dít. Dat zou je dan toch niet mogen zeggen?
Als we in een soort dictatuur leven.
Zou je dit niet mogen zeggen

HARRY: Nou, dat leven we toch ook.
In ieder geval daar gaan we naartoe.
Als we niet oppassen
Een soort 1984

YVON: Wat?

HARRY: 1984?

YVON: Harry.
We leven in de 21^e eeuw.

HARRY: Nee maar het boek 1984

YVON Dat kent toch niemand meer.

HARRY Tuurlijk wel.
1984, van George Orwell.
Over zo 'n totalitaire staat
Big Brother is watching you

YVON Ja dat natuurlijk wel

HARRY Maar dat is van dat boek.

YVON: Ja dat weet ook ik wel
Want dat zeg je altijd

HARRY Met die camera's die je tot in je eigen huis filmen

YVON Je zegt altijd: 't is net 1984

HARRY: En je commanderen wat je moet doen.

En al die griezelige tegenstellingen.

Waarheid is leugen, liefde is haat

Vrijheid is slavernij.

YVON Nou die vergelijking gaat denk ik wel een beetje mank

We zien Yvon over straat lopen

YVON (V.O.) Het is een schat van een man
Maar soms beseft ie niet wat ie allemaal aanricht.
En ik heb ook wel met hem te doen.
Als die Don Quichotte in hem weer aan het raaskallen slaat.
Punt is, niemand anders doet het.
Het is ook bijna niet te doen.
Dat de vuilnispas in deze gemeente niet op naam staat.
Dat is door toedoen van mijn Harry.
Hij heeft het aangekaart.
Had anders geen haan naar gekraaid.
Twee jaar lang duurde die procedure

In interview-modus

HARRY: Ja ik geef wel toe dat is soms doordraaf.
Maar ik wil dat niet, ik wil niet dat iedereen alles van me ziet.
Of zou kunnen zien.
Alleen de mogelijkheid al, krijg ik al de kriebels van.

YVON: Ja, Har is wat dat betreft wel vrij extreem.

HARRY: En dan draaf ik soms door ja.
Maar het gaat ook allemaal met een gemak.
En iedereen accepteert dat maar gewoon.
Voel ik me soms zó alleen staan.

YVON: Ja maar ik ben er toch?
En ik heb ook gewoon een mening.

HARRY: Maar niet dezelfde.

YVON: Nee, wel iets genuanceerder.

HARRY: Nee maar ja.
Dan denk ik weleens: ben ik nou gek?
Of heb ik gewoon een goed geheugen?
Of moet het soms eerst weer oorlog worden.
Want daar refereer ik soms aan hè.

YVON: De oorlog.

HARRY: Ja.

YVON: En 1984.

HARRY: Ja.

ETC.